

DISCIPELSCHAP. SUPPLEMENT 9

[HEILIGE GEEST]

DE HEILIGE GEEST HELPT CHRISTENEN IN HUN ZWAKHEDEN

Romeinen 8:26-27 beschrijft het werk van God in de christen.

1. Vertaling van Romeinen 8:26-27.

“En evenzo komt ook de Geest (*altijd*) onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit (*aanhoudend*) voor ons met onuitsprekelijke (of: onuitsgesproken, woordloze, NBV) verzuchtingen. En Hij Die de harten (*voortdurend*) doorzoekt, weet wat het denken van de Geest is, omdat Hij (*aanhoudend*) naar (in overeenstemming met) de wil van God voor de heiligen (allen die Hem toebehoort, NBV) pleit”.

2. Uitleg van Romeinen 8:26-27.

“Evenzo” betekent: zoals de verwachting met betrekking tot de bevrijding van de schepping van de slavernij van de vergankelijkheid en de verlossing van ons sterfelijk bestaan de christen helpt in zijn tegenwoordige lijden, zo helpt de Heilige Geest de christen in zijn tegenwoordige zwakheden.

De “zwakheden” kunnen van velerlei aard zijn: het lijden onder de gebrokenheid van deze wereld of het lijden onder verdrukkingen ter wille van Christus. De zwakheden kunnen verzoeking (verleidingen) zijn (Hebreeën 4:15) of beproevingen (verdrukkingen) van bijvoorbeeld “een doorn in het vlees” (2 Korintiërs 12:5). Het is zeker niet beperkt tot de zwakheden in het gebed!

De Heilige Geest helpt de christen voortdurend in dergelijke verzoeken en beproevingen. Hij neemt een deel van de last en het lijden op Zichzelf.

De christen kent altijd “zwakheden” zoals geestelijke en morele mislukkingen (Romeinen 1-3 en 7). De christen schiet voortdurend tekort in zijn gebed om te bidden zoals het hoort. Hoewel hij over het algemeen weet waarvoor hij hoort te bidden (Matteüs 6:9-13; Kolossenzen 1:9-12), weet hij meestal niet waarvoor en hoe hij hoort te bidden in specifieke situaties van verzoeking en beproeving. Hij is onzeker of zijn gebed wel in overeenstemming is met Gods wil (2 Korintiërs 12:7-10; Filippenzen 1:22-24; 1 Johannes 5:14). Hij weet meestal niet wat de diepst verborgen noden van zijn eigen hart zijn. Daarom spreekt hij ze ook niet in zijn gebeden uit. Of daarom kan hij ze niet eens in zijn gebeden verwoorden.

Gebed wordt gericht tot God de Vader (Matteüs 6:9). Omdat God het hart doorzoekt (Jeremia 17:10; zie Openbaring 2:23) en altijd het denken van de Heilige Geest Die in het lichaam van de christen woont, kent (1 Korintiërs 3:16), kent God altijd de noden van de christen. De Heilige Geest is de Geest van God. De Heilige Geest bidt altijd in overeenstemming met de volmaakte wil van God voor de noden van de christen die de christen niet kan verwoorden, omdat hij niet weet hoe hij ze onder woorden moet brengen. Of de christen spreekt zijn noden niet uit, omdat hij niet eens beseft dat hij deze noden heeft. Als een ware Advocaat (Pleitbezorger), vereenzelvigd de Heilige Geest Zich met de werkelijke noden (verzoeken of beproevingen) van de christen en pleit voor hem bij God dat God aan deze noden tegemoetkomt!

3. De vijf belangrijke waarnemingen met betrekking tot Romeinen 8:26-27.

(1) De eerste waarneming:

Het is niet de christen, maar de Heilige Geest die pleit (bidt).

Sommige christenen denken dat dit Bijbelgedeelte gaat over het bidden van christenen tot God. Zij zeggen dat de Heilige Geest maakt dat christenen in onuitsprekelijke verzuchtingen bidden, dat wil zeggen, over hun streven, verlangens en emoties bidden in woorden die wel gehoord worden, maar niet begrepen worden. Ze maken aanspraak erop dat de Heilige Geest hen aanzet of dicteert wat zij in hun gebeden moeten zeggen of hoe zij hun gebeden moeten uitspreken: hetzij in verstaanbare woorden of in onverstaanbare woorden.

Deze uitleg zegt te gemakkelijk dat de gebeden en verzuchtingen van de christen een uitdrukking zijn van de Heilige Geest Die in en door hen bidt. Het maakt dat de christen denkt dat de hoogste vorm van bidden die God behaagt het bidden in onverstaanbare woorden is!

Andere christenen identificeren te gemakkelijk deze vorm van bidden met “het bidden in tongen” (1 Korintiërs 14:14-17). Maar 1 Korintiërs 14 spreekt over het bidden in tongen van mensen en niet over het bidden van de Heilige Geest!

De nadruk in Romeinen 8:26-27 valt niet op het bidden van christenen, maar op het bidden (pleiten) van de Heilige Geest. Het gaat hier niet om het feit dat God weet wat de christen bidt, maar dat God weet wat de Heilige Geest bidt! God de Vader luistert wel naar de uitgesproken of onuitsgesproken verzuchtingen *van de christen* (Exodus 3:7; Romeinen 6:8), maar in Romeinen 8:26-27 luistert God naar de onuitsgesproken verzuchtingen *van de Heilige Geest!*

(2) De tweede waarneming:

Het pleiten van de Heilige Geest (Romeinen 8:27) is als het pleiten van Christus (Romeinen 8:34).

In het Evangelie van Johannes is de Heilige Geest de Vertegenwoordiger (Pleitbezorger)¹ van Jezus Christus bij mensen op aarde. Hij vertegenwoordigt Jezus Christus en Zijn woorden en wil in de christen op aarde (Johannes 14:16-17,26; Johannes 16:14; zie Romeinen 8:9-10).

Maar in de brief aan de Romeinen is de Heilige Geest de Vertegenwoordiger (Pleitbezorger) van christenen en hun noden bij God in de hemel (zie Romeinen 8:34; Hebreeën 7:25; 1 Johannes 2:1-2)! De Heilige Geest neemt plaats naast de christen op de aarde en brengt de noden van de christen bij God de Vader in de hemel. Dus, de christen heeft Jezus Christus als zijn Pleitbezorger bij God in de hemel en de Heilige Geest als zijn Pleitbezorger in zijn hart hier op de aarde. Het pleiten van Christus is als het gebed van een vader voor het welzijn van zijn hele gezin, terwijl het pleiten van de Heilige Geest is als het gebed van een moeder voor een specifieke behoefte van een kind.

(3) De derde waarneming:

Het pleiten van de Geest zijn geen gebeden die geformuleerd zijn in woorden die verstaanbaar zijn voor de christen.

Het pleiten van de Geest heeft wel degelijk inhoud, maar die inhoud wordt niet aan de christen geopenbaard. Het pleiten van de Geest wordt of uitgesproken en dus gehoord, of het wordt niet uitgesproken en dus helemaal niet gehoord.

De oorspronkelijke Griekse tekst van het Nieuwe Testament en de Syrische en Aramese vertalingen van het Nieuwe Testament zeggen: “De Geest Zelf pleit (doet voorbede)² voor ons met onuitgesproken verzuchtingen³, dat wil zeggen “met verzuchtingen te diep voor woorden”, “zonder woorden”. De verzuchtingen worden niet uitgedrukt in woorden die verstaanbaar voor de christen zijn, maar die wel uitgedrukt worden in onverstanebare klanken en dus wel gehoord worden.

De Latijnse vertaling van het Nieuwe Testament zegt: “De Geest Zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen”⁴, dat wil zeggen, “met verzuchtingen die niet geuit kunnen worden”, “zonder geluid”. De verzuchtingen worden helemaal niet geuit en dus ook niet gehoord.

(4) De vierde waarneming:

Het pleiten van de Geest stijgt op tot Gods troon in de vorm van onuitgesproken of onuitsprekelijke verzuchtingen.

De verzuchtingen van de Heilige Geest vinden plaats in het hart van de christen, omdat God het hart doorzoekt en daar vindt Hij deze verzuchtingen:

- die niet in verstaanbare woorden uitgedrukt worden (niet gesproken, zonder woorden) (volgens de Griekse tekst)
- of die niet eens in geluiden geuit worden (onuitspreekbaar, zonder geluid) (volgens de Latijnse vertaling).

Het pleiten van de Geest door middel van deze onuitgesproken of onuitsprekelijke verzuchtingen maakt gebruik van de christen als Zijn instrument van gebed. Daarom worden deze verzuchtingen ook uitgedrukt in:

- hoorbare geluiden
- of in onhoorbare verzuchtingen.

Maar de christen moet voorzichtig zijn en niet zijn eigen gebeden in hoorbare of onhoorbare verzuchtingen verwarren met het pleiten van de Geest! Hoewel de christen bewust is dat de Geest gebruik maak van deze onuitgesproken of onuitsprekelijke verzuchtingen in zijn hart om voor hem bij God te pleiten, kan hij geen aanspraak erop maken dat wat hij bidt in hoorbare geluiden (onverstanebare woorden) of onhoorbare verzuchtingen (zonder geluid) de voorbeden van de Heilige Geest voor hem is! De inhoud van de voorbede van de Heilige Geest wordt niet aan de christen geopenbaard! Christenen moeten niet vergeten dat God de motieven en bedoelingen van het hart doorzoekt (Romeinen 8:27a; Hebreeën 4:12-13)! Romeinen 8:26-27 spreekt over hoe de Heilige Geest bij God pleit (voorbede doet) voor de christen en niet hoe de christen hoort te bidden tot God!

(5) De vijfde waarneming:

Het pleiten van de Geest is in overeenstemming met Gods wil.

God doorzoekt voortdurend het hart van christenen (en niet-christenen). Hij weet alles wat er in het hart van de mens is (1 Samuël 16:7; 1 Kronieken 28:9; Jeremia 17:9-10; 1 Korintiërs 4:5; Hebreeën 4:13). Hij weet ook wat de inhoud, betekenis en bedoeling van het pleiten van de Geest voor de christen is. Omdat de Heilige Geest “de Geest van God” is en precies hetzelfde denkt als God de Vader (en de Heer Jezus Christus), is het pleiten (voorbeden) van de Geest altijd volmaakt en altijd effectief! De voorbede van de Heilige Geest voor christenen kan niet falen!

- Daarom gaat geen enkel oprecht christen ooit verloren (Romeinen 8:29-30).
- Daarom gebeurt er ook niets met de christen dat niet vooraf Gods toestemming heeft of een bijdrage levert aan Gods volmaakte plan voor de christen (Romeinen 8:28)!

¹ Grieks: paraklétos

² Grieks: huperentugchanó

³ Grieks: stenagmois alalétois, afgeleid van a+laleó dat “niet+spreken” betekent

⁴ Latijn: inenarrabilis

Deze verzuchtingen in het hart van de christen wijzen naar het feit dat God “bij machte is veel meer te doen dan wat wij bidden of denken” (Efeziërs 3:20)!